

og det vil derfor — om ikke alt i Løbet af faa Aar skal synke tilbage i den gamle Tilstand — være nødvendigt at bibeholde et stærkt Opsyn ved Aaen og Fjorden. Derimod kan det synes at være noget urimeligt, at Statskassen vedblivende skal afholde Udgifterne hertil, og nu da Fiskeriet er bragt paa Fode, synes der ogsaa at kunne være nogen Anledning til, at det selv bidrager til Dækning af Udgifterne ved sin Administration — selv om man maaske ikke vil forlange, at det ogsaa straks skal forrente den af Staten udlagte Købesum for Fiskegaarden og dens Rettigheder.

Forholdene ved Gudenaen indbyder til at optage den allerede flere Gange fremsatte Tanke om en Andelsdrift af Fiskeriet (se særlig Ferskvandsfiskeribladet 1910 pg. 121 og 1911 pg. 254). Herved vil man kunne forene Bestræbelserne for at skaffe alle de fiskeriberettigede Adgang til Indtægt af Fiskeriet med det rationelle Fangstprincip, som i gamle Dage medførte Udstedelsen af Privilegier til Fiskegaarde ved Aamundingerne. Denne Andelstanke, som allerede har præget flere af de i de senere Aar oprettede Fiskeriregulativer, om end overfor andre Fiskearter end de her omhandlede, maa antages at rumme adskillige Fordele og synes at være saa nærliggende, at det her, hvor Forholdene er som skabte dertil, vil være meget ønskeligt at faa Metoden ført ud i Praksis.

Ærbødigst

Chr. Løfting.

Til Landbrugsministeriet.

Underbilag II.

København, den 14. Juni 1913.

Samtidig med at tilbagesende den hoslagte, mig til Erklæring tilstillede Sag — S. J. 1912 Nr. 2684 —, hvori S. Sørensen, Ans pr. Rødkærsgade, Boelsmand N. C. Pedersen, Ans pr. Rødkærsgade, og H. Rasmussen, Skellerup Nygaard pr. Resenbro, som Udvalg fremsender et med 218 Underskrifter forsynet Andragende om Nedlæggelse af Aalegaarden ved Resenbro og Laksegaarden ved Frisenvold, skal jeg tillade mig at fremsætte følgende:

Medens der i Gudenaen nedenfor Silkeborg ikke findes Møller eller andre Stemmeværker, er der to faste Fiskeriindretninger fra gammel Tid, nemlig Aalegaarden ved Resenbro og Frisenvold Fiskegaard, der begge udelukkende er beregnede paa Fiskefangst og i Lighed med alle slige gamle Fiskegaarde begge er udstyrede med Ret til fuldstændig Afspærring af Vandløbet.

Frisenvold Fiskegaard ligger ca. 1 Mil ovenfor Randers — altsaa ved Aaens nedre Løb — paa et Sted, hvor Aaen ved kunstig Udgravning er gjort henved to Gange bredere, end den er lige ovenfor og nedenfor. Den er beregnet paa at fange Laks og Ørred, som gaar op fra Fjorden, og Afspærringen, der har Form som en mod Strømmen vendende, spids Kile, faar herved en Længde, der er flere Gange større end Aaens Bredde; Afspærringen bestaar af Trætremmer i vandret Stilling og med saa stort Mellemrum, at ikke blot Yngel og Aal, men ogsaa Laks og Ørred paa indtil ca. 45 Centimeters Længde (ca. 1/2 Kilograms Vægt) uhindret kan passere. Paa Grund af Tremmernes vandrette Stilling vil tillige største Parten af den med Strømmen følgende Grøde gaa igennem. Tremme-